

FRISBEE

Současný český videoart a nová média

*** To, co zde bude popisováno, není tím, co zde bude viděno.**

Tak, jak mnoho věcí týkajících se současné kultury, i umění je alespoň do určité míry diskurzem mezi věcmi v takzvaných „mezích souvislostech“. Nejinak je tomu i v případě výstavy Frisbee, prezentující autory vzešlé z mladší generace, kteří si vydobyli své místo na výsluní českého umění v 90. letech 20. století. Jsou to autoři poznamenaní někdy jasnými kódy totalitního systému, který zažili v plné síle někdy v 80. letech minulého století. Není to jen otázka vymezení se vůči dominujícímu systému, ale především snaha po znovunalezení existenčních rozměrů. Umělci používají nové formy myšlení a senzibility, které dávají věcem nový rozměr.

Po nástupu znovunabyté svobody se autoři otevírají novým společenským podmínkám. Razantně využívají možností stále narůstajícího vlivu nových médií a zároveň uplatňují vliv na tyto technologie. Jejich strategie se opírá o zcela svobodnou volbu zacházení s použitými zdroji, které recyklují a využívají pro svou uměleckou činnost. Mladší nastupující umělecká generace zároveň nekompromisně relativizuje nové sociální a společenské podmínky – zásahy nabírají ironické podoby a kritické zaujetí.

„Mezní“ zde určuje mnoho systémových nejednoznačností. Jedná se o výklad, který poukazuje například na rozpory mezi realitou a fikcí, osobním a veřejným prostorem či možným a reálným. Rozhodující je pro autory moment zaznamenávání či utváření obrazů,

kteří jsou jakoby prvotní v uchopení současné či již dávno minulé reality. Nejpřirozenější proto, že autoři si přivlastňují obrazové (tzv. digitální či analogové sítě), a jsou určitým výkladem reality, v němž nám přísluší žít. „Mezní“ výklad je zaznamenán i v časoprostorové distanci obrazu a jeho zjevování. Obraz přilétne a zase zmizí v nekonečném prostoru. Je to svého druhu talíř (čti třeba jako U. F. O.), jenž se zjevuje znenadání, není ničím a nikým potvrzen a přece zanechává nekonečnou sedlinu v naší mysli. Je to samotný obraz, který je nekontrolovatelný, nebo se jedná spíš o uvolnění imaginace subjektu, který dává smysl těmto obrazům? Je jasné, že každý „systém“ se snaží takovou anomálii, jako je neurčitost, nesystémovost, nesmysl nebo ještě lépe imaginaci, negovat. Antisystém upevňuje existenční vztahy a buduje díky své mezní hře pochopení pro lidské konání (čti umělecké konání). Nejinak je tomu i v případě zde prezentovaných dvaceti českých umělců.

Po premiérovém uvedení projektu Frisbee v Národním muzeu současného umění (MNAC) v Bukurešti na přelomu roku 2004 / 2005, se výstava znovu představuje v Ostravě. Ve zmodifikované podobě a s novou nabídkou videoprací některých umělců se snaží postihnout aktuální stav na naší výtvarné scéně.

Jejich výběr v celé své šíři není kurátorským či tematickým dogmatem, ale spíš prezentací možností i širším pohledem na současný český videoart a nová média.

František Kowolowski

Výstavující autoři:

Jesper Alvaer, Zbyněk Baladrán, Filip Cenek + Jiří Havlíček, Jiří Černický, Milena Dopitová, Lukáš Hájek, Aneta Mona Chisa, Richard Fajnor, Guma Guar, Petr Lysáček + Denisa Fialová,

David Možný, Pavel Mrkus, Jan Nálevka, Michal Pěchouček, Record, Pavel Ryška, Patrik Sedlaczek + Jiří Kotrla, Jan Stolin, Jiří Surůvka, Jan Šerých, Martin Zet, Petr Zubek

Výstavní síň

Sokolská 26

(výstava stodesátá)

Centrum kultury a vzdělávání Moravská Ostrava, příspěvková organizace

24. 8. – 29. 9. 2006

otevřeno pondělí – pátek 10 – 17 hodin

Vydáno s finanční podporou Statutárního města Ostravy

RECORD
Co oko nevidělo a ucho neslyšelo,
co ani člověku na mysl nepřišlo.

MILENA DOPITOVÁ
Zelené pláňe I

RICHARD FAJNOR
TramDream

PETR LYSÁČEK &
DENISA FIALOVÁ
Oil Peak

MARTIN ZET
Taneček

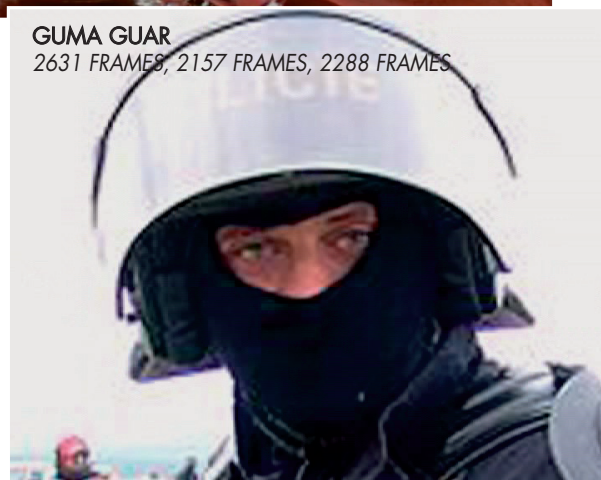

ANNETA MONA CHISA & LUCIA TKAČOVÁ
Domáci video

- What do you think about Giancarlo Politi? Is he sexy?

PETR ZUBEK
JEDEN, DVA

GUMA GUAR
2631 FRAMES, 2157 FRAMES, 2288 FRAMES